

Samráðingar vóru kortini

Føroya Arbeðarafelag gekk við til at avlýsa øll síni verkföll í Vágum í trý samdøgur fyri at fáa arbeiðsgevararnar til samráðingarbordið

Hvussu útlitini eru fyri loysn á sáttmálatrættini fyri starvsfólkini hjá Flogfelag Føroya á flogvøllinum í Vágum var ógjøriligt at siga í gjár, tá blaðið varð skrivað. Klokkan 14 hittust nevndirnar í Føroya Arbeiðs-

gevarafelag og í Føroya Arbeðarafelag á fundi á Hafna. Um møguleikar vóru fyri semju, og nær nakað fór at henda, visti eingin.

Tað eru meira enn fyra vikur síðan verkfallið by-

rjaði, og hesar vikurnar hefur eingin samráðingarfundur verið millum partarnar. Men feløgini hava havt drúgt brævasamband sínámillum, har tey hava sett hvør sínar treytir fyri at taka upp samráðing.

Øll tyktust spent, tá tey klokkan hálvgum trý í gjár settust við samráðingarbordið. Fyri Føroya Arbeðarafelag møttu, frá vinstri: Ingeborg Vinther, Trúgv Jacobsen, sakførari, Elias Hansen og Hildibjörg Brattalið. Arbeiðsgevarnir, sum møttu vóru Poul Mohr, Oddfríður Gregersen, Arní Poulsen, skrivari, Sjárður Jacobsen, Dánjal Jákup Andreassen og Jógvan Vágshøg.

Ikki fyrr enn hósdagin kom glið á. Tá hittust Ingeborg Vinther, forkvinna í Føroya Arbeðarafelag og Oddfríður Gregersen, formaður í Føroya Arbeiðsgevarafelag, við ávikavist sakførara og skrivara. Fríggjamorgunin hövdu nevndirnar í báðum feløgum hvør sín fund og avgjört var at royna samráðing. Frammanundan hevði Føroya Arbeðarafelag sagt seg vera til reiðar at avlýsa verkföllini í tvey samdøgur,

men í gjár gekk felagið við til at lata arbeiðið ganga fram til middagsmánadagin fyri at fáa samráðing í lag. Arbeiðsgevararnir hövdu kravt eina viku.

Samstundis sum samráðingarnar byrjaðu, vórðu verkföllini avlýst. Øll kund- u sjálvandi ikki fara til arbeiðis beinanvegin, tí

arbeitt verður í vaktum. Og hvussu verður við starvsfólkunum á Hotel Vágum var ógreitt í gjár. Leiðarin á hotellinum visti bara, at hotellid er stonkt. Hann hevði eingi starvsfólk sæð møtt heldur.

randi

Framhald av síðu 2

Hesar losjur finnast, sum skiltist, um allan heim, og iava bestu gróðrarlíkindi. Forført er ofta at fáa fólk at úttala seg um samfagsviðurskipti í okkara litla landi, og tað av góðum grundum, men í hesi sendingini, um loynistiggjar og lokabrogd, sum verða framd í «heilaga» navni losjunnar, sambært Imma Dam í Kollafirði, eydnaðist tað partvist. Hann segði beinleiðis, at hann hevði verið forfylgdur í arbeiði sínum, av tí, at hann hevði skrivað eitt lesarabráv um hesar umtalaðu losjur, og hetta er at ógvast yvir. Vit, sum dagliga ganga og billa okkum inn, at vit liva í einum vælskipaðum rættarsamfelagi, hoyra nú fyri opnum skermi so grovar skuldseting, settar fram móti hesum felagsskapum, at vit kunnu siga, at um hesir pástandir sleppa at

standa ósvaraðir, so eru vit ikki langt av leið í arbeiðslagi, væl at merkja í tí smáa, sum nýttur verður av suðuritalienska brotsmannaliðnum, sum vit kenna so óhugnaliga væl.

Um ein skal fylast at onkrum í sendingini, so var tað valið av fólk, sum greiddi frá hvat loynilossjunnar standa fyri — hesi fólk hava ríkt sum tungul í brimi ímillum so mangt, so í so máta var valið óheppið. Og harmiligt var, at hesir felagsskapir ikki sjálvir tordu at stiga fram og greiða frá sínum sjónarmiðum, tað hevði ívaleyst givið eina betri javnvág í — ella er tað so, at endamálið ikki tolar dagsins ljós? Ein upplýsandi og avdúkandi sending, takk fyri Sigmar.

Øll eru uttan iva samd um at royna at fáa so nógv av føroyskum tilfari í Barnalótuna í SvF sum gjørligt er, havandi í huga tann alstóra tyding, sum

fjølmiðlarnir hava á barnasínið, nú ágangurin uttaneftir er so stórusum ongantíð fyrr.

Tvey fríggjakvöld á rað hefur eydnast mætt at sæð Barnalótuna vitja á Børðuni, og læt meg siga alt fyri eitt, at myndirnar vóru góðar, náttúruvaktur pláss er, og vitapassararnir vóru bæði blidur og tíðir, dugdu væl at greiða frá um viðurskiptini har úti, hóast loyð varð spurt av Zachariasi. Men søgan annars, sum sendingin bygd á, nevniliga at leita eftir einum gomlum sjórænaraskatti á Børðuni, var so tunn súpan at bórðreiða við, at spurningur er, um SvF kann lova sær at fara niður á hetta stóðið? Alt í lagi, um hildið varð fast við sjórænaratiðina í heimligum umhvøri, har børnini kenna seg aftur, tað er sjálvandi tað rætta, men so har ifrá at vevja tyrlur, walkmann og sjórænarar saman í ein

stóran hurlivasa, tað tænar ongum endamáli.

Væl veit eg, at sendingin var ætlað teimum smærri børnunum, men, men... I staðin fyri at stuðla upp undir seguligu metingarevni hjá børnunum, so eru soverðnar sendingar beinleiðis við til at bróta seguligu imyndingarevni hjá teimum niður, t.d. bleiv ikki munur gjørdur á sjórænaratiðina og tíðini undir 2. heimsbardaga — ei undur í, at børn í dag halda, at alt sum liggur nokur fá ár afturi í tíðini, tað hendi «í fyrri tíðini», og so onki meira. Tá hetta er sagt, so eigur eisini at verða lagt afturat, at ein hefur varhugan av, at SvF hvørki hefur pengar ella umstøður at gera nakað við vana-ligu stöðuna, hvat Barnalótuni viðvikur, og spurningur er, um vit í framtíðini kunnu bjóða Føroya børnum hesa ótolandi stöðuna. Ella sagt á annan hátt, er allur sannur og

mennandi tjoðskaparandi, sum hefur verið við til at fjálga um mál og mentan í meira enn eina hald, við at geva skarvin yvir, ella er tað ein líkasaðla, sum ger seg galdandi her, av tí at hesar sendingar «bara» vanda sær til børn okkara?

Gluggin hefur vitjað á Haskulanum í sambandi við at tað í hesum døgum eru liðin 90 ár síðani urmælingarnir Rasmus og Simun settu skulan á stovn. Haskulin hevði einaferð í tíðini ein tyðandi leiklut í føroyska samfelagnum, men er hetta alt søga í dag. Næmingatalið er minkað niður í nakað og onki (16 næmingar og 4 lærarar), og er skulin komin í so harða kapping við aðrar skulafórm, at tað er ikki eyðsýnt fyri fólk í dag, um tað í heila tíkið er neyðugt við einum slíkum skula. Rói Patursson, nýggi haskulastjórin, royndi at greiða frá teimum hug-

myndafrøðiligu hugsjónunum, sum Haskulin byggir á, og var tað humanisman, sum var sett í háseti, meðan Grundtvig gamli ikki bleiv nevndur við einum orði. Tosið um at næmingarnir sjálvir sleppa at skipa fyri hvat skal standa á tímatalvuni teir komandi dagarnar, tyktist í so leyst fyri fólk uttanfyri skulagátt at skilja, og ein hefur hug at spyrja, um ikki aloftast verður lopið upp um har garðurin er lægstur, tá tú sjálvur skal avgera soverðandi? Eisini er henda skipanin við til at maa alitið undan Haskulanum úti millum fólk, men vónandi megnar nýggja leiðslan at venda gongdini.

Hetta, at Malan fer út úr sjónvarpstovuni og prátar við fólk á staðnum, ger gluggasendingarnar meira livandi, og tað fegnast vit um, hóast stríðið verður ferðalað.

Johan Samuelsen